

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 41/2021
20.01.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Драгана Аћимовића и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 5. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене – адвоката Смиљке Нинић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К бр.90/18 од 26.11.2019. године и Вишег суда у Зрењанину Кж1 бр.26/20 од 27.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 20. јануара 2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА – адвоката Смиљке Нинић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К бр.90/18 од 26.11.2019. године и Вишег суда у Зрењанину Кж1 бр.26/20 од 27.10.2020. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину К бр.90/18 од 26.11.2019. године, окривљена АА оглашена је кривом због извршења кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 5. у вези става 1. КЗ, за које дело јој је применом одредаба чланова 64, 65. и 66. КЗ изречена условна осуда, тако што јој је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљена у року проверавања од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом, на основу члана 264. став 1. ЗКП, окривљена је обавезана на плаћање судског паушала у износу од 10.000,00 динара, као и да накнади суду трошкове кривичног поступка у износу од 1.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Истовремено, окривљена је обавезана да законској заступници малолетног оштећеног ББ накнади трошкове поступка у износу од 97.500,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, а законски заступници малолетног оштећеног упућени су на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину, Кж1 бр.26/20 од 27.10.2020. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА, а пресуда Основног суда у Зрењанину К бр.90/18 од 26.11.2019. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА – адвокат Смиљка Нинић, због повреде закона, конкретно због повреде одредаба чланова 16, 350. и 477. ЗКП, с тим што из образложења произлази да је захтев поднет и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине побијане пресуде и предмет врати суду на поновно одлучивање, или да преиначи побијане пресуде тако што ће окривљену ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен, односно нема законом прописан садржај.

Бранилац окривљене у захтеву за заштиту законитости истиче да је нижестепеним побијаним пресудама учињена повреда закона на тај начин што је као доказ изведен извештај лекара специјалисте од 29.03.2017. године, који није оригинал, нити је икада оригинал сравњен са копијом, те да се извођењу овог доказа бранилац противио на припремном рочишту 25.03.2019. године, обзиром да се доказ који је копија, без увида у оригинал, не може користити као доказ.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљене, којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, да ли неоверена фотокопија исправе представља недозвољени доказ, јесте фактичко питање у сваком конкретном случају, и зависи од тога да ли постоји или не постоји сумња у њену аутентичност и веродостојност, а самим тим и да ли је таква исправа подобна да служи као доказ какве чињенице која има значај за правне односе. Уколико таква сумња постоји, суд је дужан да аутентичност и веродостојност такве исправе провери извођењем других доказа, па ако и поред тога остане сумња у њену

аутентичност и веродостојност, таква исправа није подобна да у смислу одредбе члана 112. тачка 26) КЗ служи као доказ, а уколико суд своју одлуку заснује на таквом доказу, што је супротно одредби члана 16. став 1. ЗКП, чини битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

У конкретном случају, аутентичност и веродостојност фотокопије извештаја лекара специјалисте од 29.03.2017. године за малолетног оштећеног ББ, није доведена у сумњу ни од стране суда, нити од стране окривљене и њеног браниоца.

Наиме, увидом у списе предмета, утврђује се да је на главном претресу одржаном дана 25.03.2019. године, бранилац окривљене – адвокат Смиљка Нинић изјавила да се противи свим доказним предлозима тужилаштва и предложила да се из списка предмета изузму све службене белешке, те изразила противљење да се саслушају сви сведоци од стране тужилаштва на том претресу, наводећи да се на њима не може заснивати оптужни предлог, док ни на овом претресу, а ни на осталим претресима, ни она, а ни окривљена АА, нису оспоравале аутентичност и веродостојност фотокопије извештаја лекара за малолетног оштећеног. Чак шта више, на главном претресу од 15.05.2018. године бранилац окривљене предложила је да се на основу такве медицинске документације изврши вештачење телесних повреда малолетног оштећеног, од ког доказног предлога је касније одустала.

Имајући у виду да бранилац окривљене – адвокат Смиљка Нинић, супротно наводима изложеним у захтеву, није изразила противљење да се у том поступку као доказ изведе увид у фотокопију извештаја лекара специјалисте за малолетног оштећеног од 29.03.2017. године, нити је на било који начин оспорила аутентичност медицинске документације за малолетног оштећеног, то су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене у делу у којим се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, оцењени неоснованим.

У осталом делу, бранилац окривљене у захтеву за заштиту законитости истиче повреде одредаба члана 16. ЗКП, члана 350. ЗКП и члана 477. ЗКП у односу на другостепену пресуду, а које повреде у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представљају дозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљене преко бранилаца, па је у овом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљене одбачен као недозвољен.

Бранилац окривљене у захтеву за заштиту законитости указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, истицањем да је нижестепеним побијаним пресудама измењен чињенични опис оптужног предлога од стране судије. Међутим, како бранилац ни једном речју не наводи у чему се конкретно ова повреда закона састоји, то захтев у овом делу нема прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП, који налаже обавезу навођења разлога за подношење захтева за заштиту законитости, а што у случају истицања повреде закона подразумева како опредељење о којој тачно повреди закона је реч, тако и образложење у чему се та повреда конкретно

- 4 -

састоји. Стога је захтев за заштиту законитости у овом делу одбачен, јер нема законом прописани садржај.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, те на основу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, у делу у којем је захтев одбачен, донета је одлука као у изреци.

Записничар - саветник
Снежана Меденица,с.р.

Председник већа - судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић